DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 29sten MEI, 1824. N. 22

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden door De Weduwe W. Lee.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Op de voordragt van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur gelet hebbende op de artikels 14, 15, 16, 18, 22, 28, 39 en 44 van het reglement van administratie en bestuur op het eiland Bonaire.

Hebben goedgevonden en besloten, naar aanleiding der daarin vervat zynde verordeningen, en ter geregelde nakoming derzelve, de navolgende bepalingen vast te stellen, zoo als dezelve hierby worden vastgesteld. NAMELYK:

1. *Op het 14, 15 en 16 artikel omtrent de veeteelt.*

a. Dat al het vee of de beestialen, van welke soort dezelve ook mogen zyn, die in het bezit gevonden worden van lieden dewelke geene previlegien verkregen hebben om dezelve te houden, ten behoeve van het Ryk zullen worden verbeurd verklaard.

b. Dat al mede ten behoeve van het Ryk zal worden verbeurd verklaard het meerdere getal Ezels, gelyk ook van schapen en kabrieten dan, volgens het voorzeide reglement en verkregen privilegie door iemand vermag te worden gehouden; ten ware dat het meerdere getal door aanteeling mogt zyn veroorzaakt, zonder dat er gelegenheid geweest is daarover te disponeren; in welk geval de bezitters daarvan zullen gehouden zyn, telken Jare, in den loop der maand Maart, opgave daarvan aan den Commandeur te doen, wanneer dan dat meerdere aan geene confiskatie zal onderhevig zyn; mits echter het geprevilegeerde getal niet te bovengaande; edoch hetzelve overtreffende, als mede, byaldien het meerdere getal, gedurende drie achtereenvolgende Jaren telkens bevonden wordt te zyn boven de helft van dat hetwelk vermag gehouden te worden, zal het Gouvernement het regt hebben om al het in beide gevallen bedoelde meerdere van de eigenaren, tegen dadelyke betaling van de waarde, voor het Ryk over te nemen.

c. Dat het aan de ingezetenen geoorloofd zal zyn over de ezels welke door hen als lastdieren mogen gehouden worden, zoo mede over alle die door dezelve zullen zyn aangeteeld, voor dat het Gouvernement het regt van naasting derzelve zal verkregen hebben, naar welgevalle te beschikken door verkoop als anderszins; echter niet tot den uitvoer, aangezien geene andere Ezels dan die welke aan den Lande toebehooren zullen mogen worden uitgevoerd; op verbeurte eener boete van de dubbele der by het Gouvernement vastgestelde waarde tegen welke de Lands Ezels worden verkocht wanneer de uitvoer van niet meer dan een ezel gedaan is, edoch van twee of meer, zal de gene die zich aan eenen dusdanigen verbodenen uitvoer mogt hebben schuldig gemaakt, gevangen naar Curaçao worden gezonden om te worden te regt gesteld en, by overtuiging dier misdaad, met gevangenis en ontzegging van woning op het eiland Bonaire, ten minste voor een jaar, te worden gestraft; onverminderd zoodanige andere meerdere of zwaardere straf, zelfs van bannissement van de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba naar gelang der omstandigheden en den aard der misdaad.

d. Dat de genen die Ezels tot lastdieren, en krachtens verkregene privilegien schapen en tamme kabrieten houden, zullen verpligt zyn, elk een onderscheiden merkteeken te kiezen ten einde hunne Ezels, schapen en kabrieten daarmede te kenmerken; als zullende die van den Lande ongemerkt blyven en alle ongemerkten beschouwd en gehouden worden voor aan het Ryk toebehoorende te zyn; uitgezonderd de veulens en lammeren die de moeders in de kudden of zoogenaamde koralen volgen; edoch byaldien eenige dezer gemerkte Ezels, schapen of kabrieten van de ingezetenen mogten zyn wild geworden en zich van hunne kudden in de bosschen verwyderd hebben, zullen dezelve, by ontdekking daarvan, aan de eigenaars worden afgegeven; maar de veulens en lammeren die er by mogten gevonden worden, zullen voor den Lande zyn; op dat alzoo worden voorgekomen en belet de misbruiken en nadeelige gevolgen die er zouden kunnen plaats hebben in het ongemerkt laten van de voorzeide beestialen en het dryven derzelve in de bosschen om aldaar voort te teelen tot merkelyke schade van den Lande.

e. Dat de genen die beestialen mogen houden, hunne hiervorenbedoelde aangenomene merkteekens aan den Commandeur moeten opgeven binnen acht dagen na het ontvangen van het previlegie om schapen en tamme kabrieten te mogen houden; of na de aanschaffing der twee Ezels welke ieder, als lastdieren, vermag te bezitten; maar die de Ezels by de afkondiging dezer reeds hebbende, als dan binnen gelyken tyd na het aldus in werking brengen der wet, op verbeurte van het verkregen regt om beestialen, het zy schapen of kabrieten of het voorzeide getal Ezels te mogen houden; zullende het Gouvernement de beestialen van dusdanige nalatig gebleven zynde personen naasten, echter tegen betaling van derzelver waarde.

f. Dat elk de beestialen die hy of zy vermag te bezitten, houden moet in het oord of de oorden hem of haar daartoe aangewezen, op verbeurte van alle zoodanige welke, door zyn of haar opzettelyk verzuim, in eenig ander oord mogten zyn geraakt, of door hem of haar zelven daarin mogten zyn gebragt.

g. Dat elk ingezeten een van alle anderen verschillend merk voor zyne beestialen moet kiezen, zoo dat geen twee of meerdere personen een en hetzelfde merk mogen hebben, uitwaarom de Commandeur niet alleen het regt zal hebben, maar zelf gehouden zal zyn om eenig aangegeven merk hetwelk door een' anderen vroeger reeds mogt zyn aangenomen, af te wyzen, met aanzegging om een ander op te geven, hetwelk ten langste, binnen nog acht dagen zal moeten geschieden, op verbeurte van het verkregen regt.

h. Dat het aan niemand zal geoorloofd zyn anders dan in 's Lands dienst, of met toestemming van den Commandeur, zich, onder eenig hoegenaamd voorwendsel, in zoodanige oorden te begeven als welke voor onvryen mogten zyn verklaard, op pœne van als verdachte personen te zullen worden opgevat en, voor de eerste en tweede keer, telkens met gevangenis van niet minder dan drie en niet meerder dan vyf dagen op Bonaire zelf te zullen worden gestraft; edoch voor de derde keer aldaar ontmoet wordende, als dan naar Curaçao te worden opgezonden om, naar bevind van zaken, met ontzegging van verdere woning op Bonaire en zelfs met gevangenis, of andere zwaardere straf, te worden gestraft.

i. Dat geene schapen of kabrieten zullen vermogen te worden ingescheept zonder vooraf een permit daartoe van den Commandeur, waarin het getal en het merkteeken der ingescheept wordende schapen en kabrieten, en de naam des eigenaars, zullen worden vermeld, te hebben genomen, op pœne van confiskatie derzelve ten behoeve van den Lande, den Commandeur en den aanbrenger, ieder voor een derde; en van eene boete van acht realen voor elk schaap of kabriet, door den schipper van het vaartuig, ten behoeve als voren te verbeuren wanneer de ingescheepte schapen of kabrieten niet aan anderen ontvreemd zyn geworden, maar gestolen zynde, en de schipper daarvan kennis gedragen hebbende, zal hy gearresteerd worden om te Curaçao als medepligtige in den beganen diefstal te worden gestraft.

k. Dat ook de vaartuigen die met visschers passen varen schapen en kabrieten van de ingezetenen naar Curaçao mogen brengen zonder daardoor aan de betaling van legessen, op andere vaartuigen gesteld, onderhevig te zyn, mits by hunne aankomst aan den Opper Visitateur de permitten ter inscheping vertoonende op dat deze ambtenaar moge onderzoeken, gelyk hy daartoe terstond verpligt zal zyn, of de getallen en de merken der aangebragte schapen en kabrieten met de permitten overeenkomen, waarna maar eerst, by accoord bevinding, de ontscheping te Curaçao zal mogen geschieden.

l. Dat de genen dewelke zich aan diefstallen van eenige soort van vee schuldig maken op de natemeldene manier zullen worden gestraft, namelyk:

Van een, of twee schapen of kabrieten, telkens tot drie keeren toe, met eene gevangenis van twee dagen voor de eerste; vier dagen voor de tweede, en zes dagen voor de derde keer te Bonaire zelf; met vergoeding van de waarde der gestolene aan den eigenaar, byaldien de dief eigendom bezit om die waarde daarop te verhalen.

Van een koebeest, paard, ezel of muilezel, als mede van meer dan twee schapen of kabrieten, of wel van een of twee dezer laatstgemelde veesoort voor de vierde maal; zoo als de Raad van Civile en Criminele Justitie, volgens de bestaande wetten zal oordeelen te behooren; zullende de misdadigers daarom naar Curaçao aan den Raad Fiscaal worden gezonden om tegen hen te worden geprocedeerd.

2. *Op het 18de artikel nopens het kappen van hout en het kalk branden.*

a. Dat de genen die, buiten toestemming van den Commandeur, eenig hout, tot een ander oogmerk dan als brandhout voor dagelyksch gebruik in de bosschen, of op andere aan hen niet toebehoorende gronden, mogt hebben neergeveld of gekapt, het zy om daarmede kalk te branden, te bouwen of om het te verkoopen of anderzins, boven en behalve de confiskatie van het hout of de kalk, vervallen zullen in eene boete van vyf en twintig pezos voor de eerste keer, en vyftig pezos voor de tweede keer; en by wanbetaling dier boete zullen zy gestraft worden met gevangenis van vier dagen wegens de eerste, en van acht dagen wegens de tweede boete; maar by herhaling van eene dusdanige overtreding, zal de gene die zich daaraan hebben schuldig gemaakt, gevangen worden genomen en naar Curaçao gezonden om aldaar te regt gesteld en naar bevinding gestraft te worden, ten minste met ontzegging van verdere woning op Bonaire.

(Het Vervolg hiërna.)

May 28, 1824.

FOR NEW YORK,
THE BRIG
WILLIAM PRINCE,
Wm. Turner, Master.

Has good accomodations for Passengers and will sail in a few days. For Passage only, apply on board or at the Store of
O. M. DACOSTA.

AVISO OPORTUNO.

En estos dias ha llegado á esta capital el Señor José Antonio Almarza, haciendo circular un papel en que hiere mi crédito, mi honor y la buena fé con que siempre he procedido en mi delicada carrera del comercio hace ya mas de veintiun años: ya estoy presentado, acusando dicho papel, y ya se ha declarado haber lugar á la formacion de causa. Este folleto que contiene injurias á otras personas de primera honradéz de este pueblo, es de creerse será acusado por otros, y no es extraño se declare *infamatorio* y aun *sedicioso*.

El público verá en breve el modo con que el Señor Almarza ha procurado sorprehenderle con su escrito: y se alegrara de ver manifiesta la justicia que he tenido para sostener el concepto de mi inocencia; el será segun la ley castigado, y su vida y costumbres apareceràn á la censura de los imparciales, tales cuales ellas son. Tambien presentaré la mia, justificada en una gran parte por los mismos parientes de Almarza, que en obsequio de la verdad y justicia, me han dado documentos que disfrutan el mérito de irrecusables por su emanacion, y forman un contraste con sus calumniosas asertivas.

Miéntras se concluye esta causa, y puedo manifestar sus resultados, los pueblos de Colombia estén seguros que luego que la Corte Superior de Justicia del distrito, tome conocimiento de las causas por las cuales no puede ser Juez Político el Señor Almarza, confirmará su suspension, y la separacion de un destino al que no se le contempla digno, segun el concepto de los individuos de esta Municipalidad, y el general de estos habitantes.

JUAN DE GARBIRAS.
Maracaibo Mayo 5 de 1824

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

22.	golet	Jacoba, Craane, jr.	Maracaybo
	brik	Matteawan, Coffin,	New York
24.	golet	Henry Johnson, Mallet,	Philadelphia
	bark	De Hoop, Coudeville,	St. Jans baai
26.	lantje	Cosmopolite, Boom,	Camarebo
28.	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	bark	De Hoop, De Jesus,	Coro
	——	Groot Kwartier, Boniface,	La Guayra
	golet	Helena, Bolwig,	Porto Rico
	——	Maria, Roche,	La Guayra

UITGEKLAARD—MEI.

22.	golet	Virtus Cresens, Rynarous,	Coro
25.	bark	Mary, Vrolyk,	Rio de la Hacha
28.	lantje	Cosmopolite, Boom,	Puerto Cabello

☞ Het GEWIGT van het Brood is hetzelfde als in de voorledene Week, 19 en 20 Oncen.

Z. M.'s korvet de Eendragt, kapt. Schröder, vertrok op verleden Zaterdag naar La Guayra, hebbende aan boord den WelEd. Gestrenge Heer H. W. De Quertel, luitenant kapitein by de marine der Nederlanden.

Op Woensdag namiddag kwam Z. M.'s brik de Kemphaan, kapt. Van Rheyn, met derzelver konvooi van Porto Rico alhier aan. Generaal La Torre ontving de officieren van de Kemphaan zeer heusch, en onthaalde hun op een praghtig middagmaal en danspartij.

Met eene aankomst van La Guayra hebben wy de Colombiaansche Couranten ontvangen tot den 19den Mei ingesloten, in derzelve vinden wy geen latere nieuws van Bolivar dan eene officieele depeche van den 10den December 1823 waarin melding gemaakt wordt dat de oorlog in het noorden een einde genomen heeft door de gevangen neming van Riva Aguerro, welke door zyne eigene troepen is overgeleverd geworden. Dit is de bevestiging van eene tyding die wy reeds sedert lang vernomen hebben, wat er verders in Peru gebeurd is, hierop ligt dus eene dikke sluyer.

Wy zien dan uit de Amerikaansche papieren dat het Colombiaansche eskader, hetwelke eenigen tyd vóór het eiland Cuba gekruist had en waarschynelyk korrespondentie met de wal heeft gehouden het Spaansche korvet de Ceres met deszelfs konvooi heeft opgeligt, en dat men veronderstelt dat hierby eene ryke buit gemaakt is; wy hadden te vóren reeds uit de onderscheidene nieuwspapieren gezien dat de Colombiaansche vaartuigen in de wateren van Cuba kruisten en somtyds zelfs in het gezigt der Havana vaartuigen opligten, terwyl de kommandant der Spaansche zeemagt gerust bleef liggen, zoo dat men byna vooruit kon zien dat ten eene of andere tyd een aanzienelyken buit moest behaald worden. Aanmerkelyk is het dat dit zelfde voorval heeft plaats gehad buiten de baai van Matanzas, die zelfde baai waar Piet Hein in 1628 de Spaansche zilvervloot veroverde; de omstandigheden by het nemen derzelve kwamen byna overeen met het nemen der Ceres. Het was namelyk de miserabele en verlamde toestand der Spaansche marine welke de oorzaak was van het verlies der zilvervloot; dit is nu twee honderd jaren geleden en het blykt dat in de tydruimte van twee eeuwen deze marine geene de minste voortgang heeft gemaakt, even zoo min als de spinnen die in den tyd van Piet Hein reeds op die zelfde wyze hunne webben spounen als zy in onzen tyd doen.

In het jaar 1822 bevatte het Parysche dagblad Le Constitutionel eenige brieven der officieren van het Fransche fregat Le Bayard, welke deze aan hunne vrienden in Frankryk hadden geschreven; dit vaartuig hetwelk gedurende eenigen tyd te Curaçao had gelegen, was van daar naar Puerto Cabello gezeild; terwyl dit fregat in deze laatstgenoemde haven lag, zeggen deze brieven, waren er eenige Spaansche officieren aan boord van het korvet ter maaltyd genoodigd; onder de toasten stelden de Spaansche officieren er eene in: "de Fransche Marine," hierop stelde de Fransche kommandant uit wellevendheid in: "de Spaansche Marine," de Spaansche officieren vulden hunne glazen en wierpen dezelven vervolgens op den grond aan stukken, zeggende: "onze zeemagt is eene toast niet waardig: zy is oorzaak van zulk een groot getal onzer rampen: onze dappere kolonel Pereira had zich te Caracas met slechts duizend man tegen de gansche vyandelyke magt staande gehouden, van PuertoCabello afgesneden zynde en telkens door eene verbazende overmagt aangevallen, zag Pereira zich genoodzaakt op La Guayra te wyken; van hier werd de eene depeche na de andere aan La Borde afgezonden die te Puerto Cabello lag, om Pereira en zyne magt ter hulp te komen, doch onze zeemagt blyft gerust liggen en aan Pereira met zyne magt bleef niets over als om zich aan den vyand over te geven."

Nu wordt Cumana en Cartagena te land en ter zee geblokkeerd; de Colombianen hadden ter dier tyd slechts eenige onbeduidende kapers; hoewel de ernstigste beden aan La Borde gedaan wurden, om deze plaatsen met zyn eskader te hulp te komen, zoo blyft deze kommandant echter gerust liggen en beide deze gewigtige vestingen moeten zich uit gebrek aan levensmiddelen overgeven.

In het vertoog van den Spaanschen generaal Morales aan den Gouverneur van Cuba wordt weder het verlies van Venezuela aan La Borde toegeschreven. Morales met zyne magt was ruim een halfjaar door de Colombiaansche land en zeemagt te Maracaybo ingesloten geweest, en terwyl Morales volgens dit zyn vertoog aan den bevelhebber der Spaansche zeemagt het dringendste aanzoek liet doen om hem ter hulp te komen, blyft La Borde echter omstreeks drie maanden te Puerto Cabello en Curaçao liggen en komt dan eerst toen de Spaansche zaak reeds reddeloos was.

De hertog de Cambaceres, zynde tweede konsul ten tyde van het konsulaat van Buonaparte en hebbende naderhand vele hooge staatsamoten in Frankryk bekleed onder de volgende besturen, stierf te Parys in de maand Maart ll.

Wy vinden in de National Advocate for the Country van den 16den April ll. eene korrespondentie welker vertaling is als volgt;

Maracaybo, 1sten Maart 1824.

"Dit gedeelte van het land is in den meest beklagelyksten en ellendigsten toestand, zonder geld of middelen om hetzelve te ondersteunen; de militaire beambten zyn ontevreden met hunne levenswyze; wy hooren van niets anders dan verwenschingen en murmureringen; en ten zy het algemeene gouvernement geschikte maatregels aan de hand neemt, dan weet ik niet hoe danig het uiteinde zal zyn; men maakt misbruik van het publieke vertrouwen; men breekt naar welbehagen alle aangegane kontrakten; waar by nog komt de ingewortelde haat voor vreemdelingen, byzonder voor Noord Amerikanen, welke verbazend is. Geene der publieke ambten worden behoorlyk uitgeoefend, behalve de ontvangers post en die van de alcade, (regter) en ik moet het regt laten wedervaren aan den ouden man (de ontvanger Don Manuel de Benites) om myne goedkeuring uittedrukken over al zyne handelwyze, en alzoo op prys te stellen het gedrag van den alcalde Don Juan de Garbiras, een man van waarde en groote verdiensten. Het is my van harte leed niet verder te kunnen voortvaren in myne lofuitingen. Wy kunnen met regt van de rest zeggen dat zy slechte menschen en bedriegers zyn en vol wangunst; en ik bedoel byzonderlyk op zekere kolonel Eoranosa, waarnemende hier de post van intendant.

"Op den 22sten laatstleden de heugchelyke dag voor Amerika, de dag welke de geboorte gaf aan den verlosser van ons land', "de Onsterfelyke Washington," hebben de Amerikanen verlof verzocht om onverhinderd dien dag te vieren, welke verzoek toegestaan werd. Op den middag werd er een national saint gevuurd van de brik James Coulter, van Philadelphia, kapt. Joseph Barclay; met de vlag en vaandel van ons land aan de piek en groote mast en de Colombiaansche vlag aan de fokke mast; een gelyk saint werd afgeschoten aan boord de schoener Spartana, van Baltimore, kapt. Marcus R. Mankin, gewapend onder de Colombiaansche vlag; en de Colombiaansche kommodore N. Joly gaf order om elk schot der Amerikanen te beantwoorden. Zoo ras kolonel Ensanosa, van de order hoorde, verklaarde dadelyk dat hy niet wilde toestaan "eene nutteloze vermorsing van kruid." Hy wilde niet toestaan, de minste vreugde viering in de haven aan boord der schepen, en gaf tegen bevelen op die van den kommodore; belastte kapt. Mankin om de Amerikaansche vlag van zyne vóór mast te stryken, welke hy met gevaar van zyne kommissie te verliezen stellig bleef weigeren, en hield in stand zyn prys waardig karakter als den zoon van Washington. Wy deden klagten over deze beleediging aan onze vlag, maar dit diende alleen om hunne jalousie aantezetten. Ik verbeel dit als een der slechte behandelingen waaraan onze vlag onderworpen is, uit gebrek aan een nationale vertegenwoordiger. Zoo dra een Amerikaansch vaartuig alhier binnen komt, dan wordt het geplunderd of mishandeld. Hoe lang zullen wy dit alles moeten verdragen? Zal ons gouvernement niet handelen met dezelfde gewone yver? Zekerlyk, ik twyfel geenzints of doelmatige representie zal veel hieraan doen. De Britten hebben hier een konsul, die onlangs een zeldzaam verzoek aan de kooplieden gedaan heeft, zeer nadeelig voor den handel van ons land, zoo dat wy ons verpligt achten tegen hetzelve te protesteren; een afschrift van het dokument word UE. hierby gezonden, waaruit gy alles zult bemerken; tevens een dokument betreffende kapitein Smith, betwelke blyken zal geven der *goede trouw* van dit volk.

"Wat den handel betreft, hier wordt weinig of geene gedreven; de in en uitgaande regten, benemen alle mogelykheid om eenig winst te behalen. De haven van Maracaybo is goed, maar moeyelyk om binnen te komen; men loopt groot gevaar aan de Bar, loods geld is $12 per voet in en uit; produkten zeer schaars te bekomen, en hoog in prys; Colombiaansche gouvernements bills. 50 pct. lager dan parie koers.—Laten zy in de Vereenigde Staten die lust hebben een kapitaal te verliezen, zich voor deze plaats inschepen."

Maracaybo, 5den Maart 1824.

Wy, ondergeteekenden burgers der Vereenigde Staten van Amerika, achten het raadzaam aan ons gouvernement en de wereld bekend te maken, dat door gebrek van een geschikt nationaal vertegenwoordiger in deze haven onze handel betrekkingen geheel en al afgesneden worden, onregtmatige belastingen gelegd, en alle onbillykheden worden gepleegd tegen ons door de officieren van de Colombiaansche republiek, welke wy verzekerd zyn door het algemeene gouvernement niet zouden worden gesanctioneerd. Zy worden door slechtheid en bedrog in hunne administratie bestuurd; en wy verklaren mits deze, dat in het geval betwelke kapt. Moses R. Smith, van de bark Caroline, van Perth Amboy, staat van New Jersey, in de Vereenigde Staten van Amerika, bejegend is, zy hem op zoodanige valsche wyze behandeld hebben welke alle verfoeyingen verdient, die men menschen van oneerlyke grondbeginzelen zoude kunnen betaden.

Aan kapt. Smith kan men geen schuld toewyten, maar het gedrag dier gezaghebbenden verëischt eene beschryving. Wy kunnen echter niet afzyn, te bekennen, dat het vak van den ontvanger met regt en billykheid gehandhaafd wordt; en dat de ontvanger zelve een man is van verdienste en van een onbesproken gedrag. Wy wenschen uitdrukkelyk dat de wereld de goeden van de kwaden zal onderscheiden. Het zoo niet overbodig zyn het geval hier te beschryven:—Op de aankomst van kapt. Smith te St. Carlos van Curaçao, werden er twee loodsen en eene wacht soldaten aan boord van zyn vaartuig gezet. Op zyne aankomst alhier, werd hy door de wacht naar de wal gezonden om zyne papieren aan den intendant overteleveren. Kapitein Smith remonstreerde de onbevoegdheid van zoodanige handelwyze, vóór dat de visite aan boord zoude gedaan zyn, daar hy met zyne eerste reis hier, door de wet van Colombia was verboden zulks te doen. Zyne tegenkantingen waren zonder gevolg, hy moest of hy wil of niet, naar de wal gaan, onder geleide van de wacht. Aan de wal gekomen zynde, bragten zy hem, met gevelde bayonetten, ten huize van den intendant, die van hem de betaling van honderd pattienjes afvorderde, om dat hy aan de wal was gekomen, vóór dat de visiteer boot, by hen aangekomen was. Kapt. Smith verhaalde hoe het geval was, en wat tusschen hem, de soldaten en loodsen gebeurd was; maar de intendant mishandelde hem en insisteerde op de betaling van de boete, welke aan hem betaald werd.

Dus worden de Amerikanen behandeld door eenen hoop gierige menschen. Wy hopen dat het gouvernement der Vereenigde Staten, niet onverschillig zal aanzien de inbreuk der goede trouw welke aan deszelfs vlag en burgers gedaan is.

(w g.)—Benjamin Atterbury, Elijah P. Scribner, Jos. Barclay, J. B Nones, John Ellis, Sears Hallet, Manuel R. Freitas, P. Bernardon, G. W. Johnston, Isaac Whelden.

NIEUWE ONTDEKKINGEN IN DE MAAN.

De maan welke van alle hemelbollen de minste van onze aarde verwyderd is, is om die reden ook het naauwkeurigste door de sterrekundigen onderzocht; het is voornamelyk de beroemde Schröter, welke door middel van zyn kolossalen teleskoop te Liliënthal ons zoo naauwkeurig met dit hemellicht heeft bekend gemaakt; zoo dat wy thans kennen de hoogte veler maanbergen, de diepte der kraters van de ringbergen, de rigtingen harer bergketenen, het ontstaan van nieuwe ringbergen op hare oppervlakte door volkanische krachten, en meer andere byzonderheden; dat er in de maan ook een groeyend ryk plaats had bewees Schröter ons ook uit de periodieke licht en kleur verwisseling welke er de dalen en vlakten ondergaan in de verschillende saisoenen, die op de maan heerschen; even zoo zoude het eiland Curaçao door dien teleskoop van de maan gezien in den regentyd eene groene tint vertoonen, terwyl dit eiland in den droogen tyd zich meer glinsterend en witachtig zou voordoen; deze licht verandering is dus een sterk bewys dat er een soort van groeyend ryk in de maan bestaat dat toch geheel verschillend moet wezen van het planten ryk op deze aarde, wyl de maan geene of merkbare dampkring om zich heeft, en dat er ook geen water op hare oppervlakte gevonden wordt; er zyn des geene zeeën, rivieren, enz.; alles is er droog en vast; er dryven dus ook

geene wolken door de lucht, en er valt geene regen, sneeuw en hagel; er heeft aldaar dus eene andere schepping plaats dan op deze aarde; Schröter nam verders waar op vele plekken der oppervlakte van dit wereld ligchaam kenteekens van het aanzyn van redelyke wezens door sporen van kunstvlyt en kultuur te ontdekken; zoo zou men van de maan eene stad onzer aarde gezien schielyk bemerken dat dit niet het werk der natuur maar dat der industrie van redelyke wezens was. Thans lezen wy uit een artikel van Augsburg, van Maart ll. dat professer Gruithuisen te Munchen, door een veel volkomener teleskoop en geholpen door zyn zeer scherp gezigt vele merkwaardige ontdekkingen heeft gedaan: als die van een kolossaal gebouw, gelegen naby den Equator der maan en gelykende op eene forteres, met regte wallen, welke gerangschikt zyn als de laterale vezels van het blad eens elzenbooms; ook ontdekte hy vele regelmatige wegen door natuurlyke hoogtens of wallen heen loopende, de duidelykste sporen van kultivatie en vele andere bewyzen voor het bestaan van redelyke wezens op die planeet; deze wezens moeten echter geheel onderscheidend zyn van de menschen dezer aarde wyl wy buiten eene ons omringende lucht of dampkring niet zouden kunnen bestaan. Professor Gruithuisen heeft zyne ontdekkingen uitgebreid doen plaatsen in Bode's Astronomische Almanak, en heeft er ook een byzonder werk van in het licht gegeven.

De Galvanische proeven te Glasgow genomen op het lyk van een' misdadiger, waarvan wy onlangs melding gemaakt hebben, zyn thans te Nieuw York herhaald geworden op het lyk van een gebangene; dezelve gelukken volkomen behalven de ademhaling van welke men nog niet de regte behandeling had, om dezelve te doen vernieuwen even als men in Engeland deed; het lykblaauwe aangezigt grynsde zoo akelig, dat vele personen het vertrek moesten verlaten hoewel zy te voren besloten hadden het moedig te blyven aanschouwen; toen het lyk geopend was zag men de levenswerkzaamheden van het hart en der overige deelen. Het lyk waarop deze proeven genomen werden had slechts drie kwartier uur aan de galg gehangen en de dierlyke warmte was in hetzelve nog aanwezig.

Het is een bekend verschynsel dat slaapwandelaars des nachts in hun droom opstaan, wandelen en somtyds eenige hunner dagelyksche bezigheden verrichten zonder te ontwaken men vindt hiervan vele merkwaardigheden van deze nachtwandelaars vermeld, en thans lezen wy hiervan een zeer sterk geval in Engeland gebeurd: een jongen welke op een kostschool lag en die een sonnambulist was stond des nachts op, ging naar zyne zitplaats in de school en schreef een schrift of opstel zeer duidelyk af, waarna hy weder te bed ging zonder des morgens de geringste herinnering te hebben van hetgene hy des nachts verricht had.

KORT UITTREKSEL VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Men zegt dat lord Byron de Grieksche montering heeft aangedaan en aan het hoofd van een Grieksch korps tegen Lepanto is opgetrokken.

Generaal La Fayette heeft zyne verkiezing tot peers van Frankryk verloren.

De Algerynen houden zich zeer vyandelyk tegen de Engelschen, en zyn bezig zich in staat van verdediging te stellen.

Een Frankfort dagblad maakt het volgende bekend als gissingen omtrent het plan van Engeland in het uitrusten eener zeemagt voor de Middellandsche Zee: dat zy van voornemen is onderstand te doen aan de Grieken in de krygs verrigtingen welke staan geopend te worden met het voorjaar in Griekenland; dat zy voornemen is een establissement te vormen aan de kust van Afrika, door de bezit verkryging van Algiers om den handel in de Levant zeker en veilig te maken; dat het haar doel is eene omkering ten gunste van Zuid Amerika te maken.

Het zelfde dagblad berigt, dat er een genootschap is opgerigt ter herovering van St. Domingo, en dat er 100 millioenen tot dat einde zullen gekontribueerd worden.

De Grieken van Psora hebben zich meesters gemaakt van Clazomene. Het was hun gelukt de zware karavane aan de poorten van Smyrna te overmeesteren.

De Grieken hebben twee nachten na elkander ne straten van Missolonghi geillumineerd op het vernemen dat Sir Thomas Maitland overleden is. Sir Thomas heeft zich zeer gehaat gemaakt by het volk, door het nemen van eenige maatregels omtrent de Jonische eilanden.

De Schah van Persia heeft op den 6den January in de Divan de ratifikatie geteekend van het vreedes traktaat tusschen Persien en de Porte.

Het blykt uit Londensche nieuwspapieren, dat de Algerynen nog op de laatste dagteekening aan de eischen van het Britsche gouvernement niet voldaan hebben; daarom bleef de Britsche admiraal met zyne vloot Algiers blokkeren.— Op de verschyning van deze vloot, heeft de dey bevel gegeven, om eenige Europesche gevangenen, welke tot slaven gemaakt zyn, als krygs gevangenen te behandelen.

Het Nederlandsche eskader op de Balearische eilanden, is vertrokken, om als bondgenoot van Spanje, tegen de Algerynen vyandelykheden aantevangen; en men berigt dat de Algerynen eene landing digt by Malaga gedaan hebben, alwaar zy eene ryke buit gemaakt hebben en een aantal der rykste ingezetenen weggevoerd, om gerantsoeneerd te worden. Met de zeemagt der Nederlanden, Groot Brittanje en Spanje tegen hen, zullen aan de rooveryen der vrybuiters een einde gemaakt worden.

Sailed on Saturday last, H. M.'s corvette Eendragt, capt. Schröder, for La Guayra, having on board H. W. De Quartel, Esq. captain lieutenant in the navy of H. M. the king of the Netherlands.

On Wednesday afternoon arrived H. M.'s brig Kemphaan, captain Van Rheyn, with her convoy from Porto Rico. General La Torre received very politely the officers of the Kemphaan, and gave them an elegant dinner and ball.

On the 23d April last, the anniversary of His Brittannic Majesty's birth day was celebrated at Maracaybo by Rob. Sutherland, Esq. the British consul at that place. The intendant ad interim general Escalona, all the principal officers both military and civil and many of the most respectable inhabitants were invited to a most sumptuous entertainment, where every thing was procured and every effort made to give eclat to the occasion, it being the first anniversary since the appointment of this gentleman to his office. After the cloth was removed, general Escalona proposed the health of George the Fourth, which was drank with the greatest enthusiasm and with three times three. The next toast was proposed by the consul, which he prefaced by many feeling and suitable remarks, respecting the negotiations now carrying on between the two countries and upon the mention of the name of the president Simon Bolivar, the room resounded with cries of *viva viva* and was drank with the most enthusiastic applause, with three times three, many more patriotic toasts were drank and many compliments paid to the British nation, when about eleven o'clock the general retired, attended by his staff, after having expressed his satisfaction and pleasure at being present upon such an auspicious occasion. Many of the company remained until one o'clock in the morning, enjoying the hospitality of the host.

We are given to understand that the British consul's appointment in that city has given universal satisfaction, he is generally esteemed by the officers of the government, and his appointment is a source of great convenience to all British subjects trading there, he is at all times free of access, anxious in every respect to aid and assist the merchants in all their transactions, and endeavouring by all the means in his power to consolidate and strengthen the present good understanding which exists between the two countries—in fact it appears it would have been difficult to have selected a man more competent to fulfil the various duties which are, and must necessarily be attached, to such an important situation.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, May 5.

We shall doubtless be termed rash by time serving politicians, for attempting to lift the veil of mystery, which at this interesting crisis, is thrown over all our proceedings in Peru; but certain we are, that we shall be performing our duty as honest editors, by paying that respect to public opinion and our free institutions, from the responsibility of which others seem to shrink. Our files of Bogota papers are up to the 14th of March, but singular to say, they observe an impenetrable silence on the operations of the liberator and his army, recording nothing from that quarter of a later date, than the middle of December. But in the absence of communications from Bogota on this subject, we are not entirely without data, on which to found our conclusions. The North American papers long since, and those of Porto Rico more recently, (as on a former occasion,) announce that which our papers so studiously conceal. From them we know that the Peruvians have been uniformly disastrous throughout the campaign—that the army of Santa Cruz has been utterly destroyed; that Canterac is in consequence in undisputed possession of Upper Peru, with augmented and well disciplined forces; and in short, that the sole hope of Peru now rests on the troops and resources of Colombia. Thus in the very infancy of our institutions, are we compromised in the gigantic task of carrying war into a foreign country; a war whose issue though not doubtful, is probably remote. We fear that this is too vast an effort for a young and exhausted Republic. It cost us fourteen years to drive the Spaniards from our own soil, who then will venture to fix bounds to the contest in a foreign country, separated from us by natural barriers, and deficient in moral energy. To behold the brilliant talents of the liberator, and the generous zeal of his army, embarked as principals in such a cause, fills us with painful anticipations. They gave their services to Peru as auxiliaries, not as principals. They expected to find in the land of the Inca's a people burning for liberty and independence; one that would ardently co operate with them in a cause so much more their own, than ours,—and what has been the fact?—We found dissention and civil war among them; their troops have fled before the enemy with the timidity of their native lama—the army of Peru is no more, and the only resistance it can oppose to the enemy, are the troops of Colombia. But are we capable of making this resistance, without the sacrifice of a duty? of sustaining a war thus single handed, in a distant country, when it cost us fourteen years of blood-shed and suffering, to terminate our own? are our resources so unbounded, or our republic so secure from foreign and domestic foes, as to justify this measure? or is a line of coast like ours, to be utterly abandoned, and our liberties endangered, in order to give liberty to others? These are questions of serious moment, and we should be inexcusable to our own consciences, could we evade the examination of them, from any fear of personal consequences to ourselves, or from that silly hackneyed charge, which has been so often urged against a free press, of giving an impression of our weakness abroad, by an unreserved discussion of our affairs at home. We repeat therefore our belief, that Colombia neither can, nor ought to be the sole instrument in liberating Peru. We endanger our own security by it, and retard the developement and prosperity of our institutions.

We may indeed with many sacrifices, and some peril, sustain the part of auxiliaries in such a war, but beyond this we should be mad to compromise ourselves: and here we take occasion to observe with pain, the misconception formed by the *Gazeta de Colombia*, respecting the impression under which we wrote the leading article in No. 36 of our paper. We had occasion to lament in the course of that article, that the personal services of his excellency, the president, had ever been given to Peru: we lament it still, on various grounds, and among others, as we then stated, because his extensive experience in the government of foreign countries, and in the relations existing between their respective cabinets, together with the liberality of his politics, were thus lost to his country; but we were very far from intending to draw a comparison to the prejudice of his representative in the civil administration of the country, or from insinuating that he was deficient in these qualities. Our comparison went no further than to consider whether the military or civil attributes of his excellency, the liberator, would be most beneficially exercised at the present moment, in behalf of the country; it was a comparison between things, not men; and least of all could we have been guilty of an allusion so invidious and rude as that imputed to us in the note on this subject, in the *Gazeta de Colombia*. We disclaim both the intention and the sentiment, limiting the latter then, as we do now, to a sincere regret that Colombia is not suffered to concentrate within her territories *all* her talent and force, physical as well as moral.

We know that one argument has been urged for an active participation in the Peruvian war, which seems plausible until accurately examined; and that is, the prospect of Colombia being invaded should the enemy triumph in Peru.—Many very sensible men are of this opinion: but have they considered the nature of revolutions—that they seldom retrogade, and that the liberation of Peru, however retarded, must eventually be effected? In the interim, what molestation can Colombia fear from an enemy, far removed from her territories—who however victorious in detail, must fall ultimately, and who in the interim needs all his resources to retain even these momentary conquests. Why in short should this invasion be easier now than in the latter days of the Spanish vice-roys, when all was tranquil within the country, and whilst our war against Spain raged on her frontiers? simply because it was impossible to bring any effective force from Peru to Colombia unless by sea, and we are yet to learn that the enemy possesses this resource. Let any man examine the map of Peru, let him trace the boundless wastes, and gigantic steeps which divide it from the vulnerable and habitable parts of Colombia, and he must admit the difficulty (to say the least of it) of conducting an army hither, from the heart of Peru: or if such an enterprise should be undertaken with five or six thousand men, in what state would they arrive here? reduced to one quarter of their number—worn out by exhaustion and fatigue, and bereft of supplies. In this state they would have to encounter an armed frontier; and it is on that frontier we would concentrate the strength and resistance, which others would carry into Peru.

But allowing that dangers may arise to us from want of our active co operation in Peru; we contend that we are exposed to others equally probable and infinitely more alarming by granting it. We gained our independence by the sword, under circumstances far more desolate than Peru has experienced. Let Peru do the same, and let us preserve our dear bought liberty before every earthly consideration, nor incur certain danger in anticipation of one that may never arrive, and can only equal it when it does. We repeat, that whilst the Peruvian war lasts our troops should be on the frontier, but every step they take beyond it, is a sacrifice of policy to philanthrophy, and weakens instead of strengthening us.

May 19.

We learn from La Guayra, that a Spanish prize arrived at that port on the 14th inst., 35 days from Malaga. The news from Spain, by this opportunity is up to the 9th of April, and if true, is most important, it announces that king Ferdinand had entered France, and that the duke d'Angouleme was at the head of the Spanish government; that 400 000 dollars, which had been brought to Cadiz from Lima, in the frigate "Fama," had been intercepted between Cadiz and Madrid, by a considerable force, commanded by a nephew of the murdered Riego.

Should the first part of this news be true, we may collect from it, that a counter revolution has taken place in Spain, or that the long talked of Congress respecting South American affairs, has at last met in Paris, and that Ferdinand has given it the benefit of his *august* presence. A congress however for such a purpose in the face of the English and North American declarations, would be equal to a declaration of war by Europe, in behalf of Spain; on the other hand, it is not easy to imagine that Ferdinand fled from danger, since the humbled and and degraded constitutionalists who would not, or could not retain the ascendancy, they once held, can do little to recover it in the midst of French bayonets.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, April 20.

Greece.—Advices from Zante, of 1st February, state, that Patras remained under close blockade by sea and land. Lord Byron and colonels Stanhope and Delamay, were concerting measures with Maurocordato for besieging Lepanto. Some Algerine vessels, which had taken shelter under the guns of that fortress, were blockaded by six Hydriote vessels. It is mentioned, in letters from Smyrna, that the Turks in Crete had received reinforcements from Egypt.

From St. Domingo.—Capt. Burrill, of the schooner Eliza Ann, arrived here from St Domingo, states that a plot had been discovered at that place the latter end of February, which originated with the Spaniards. Their object was to overthrow the government. Sixteen of the conspirators had been apprehended; four of whom were shot, and the rest condemned to imprisonment. Every thing was quiet on the 1st of this month, when the Eliza Ann sailed.

April 23

Spain.—Accounts from Madrid, of the 25th Feb. state, that Ferdinand had dismissed fourteen of his counsellors of state, out of twenty of which this board was composed. It is said to be stipulated in the treaty of occupation that 40,000 French troops will remain in the country for 4 years, for which Spain is to pay two millions of francs per month. A convention is also stated to have been concluded between France and Spain, by which the former is to carry on a free trade with Havana for a certain number of years.

The accounts from Madrid are to the 11th March. That capital was then tranquil; but misery was increasing. both there and in the provinces Ferdinand had issued a decree for setting the imprisoned constitutionalists at liberty, but prohibiting their approach to Madrid and other places where there are royal palaces. He is also said to have granted to the kingdom of Navarre the privilege of meeting in annual Cortes.

Portugal.—Account had been received in London from Lisbon of that city being in great commotion in consequence of the body of the marquis of Lorrejo, the king's minister and particular favorite, having been found murdered in the palace. The prince Don Miguel was suspected of having stabbed him. It is added, that the conde del Palmella, one of the first officers of state, alarming for his safety, had fled or concealed himself.

Greece.—It is stated in letters from the Archipelago, contained in Brussels papers of the 5th March, that the Greeks had made another landing about 26 leagues to the north of Smyrna, where they levied contributions, collected provisions, and then re embarked. Being masters of the sea, they had also landed at other points of Asia Minor, seized the richest Turks in Natolia, and compelled them to pay large ransoms. Lord Byron continued at Missolonghi, where the right of citizenship had been conferred on him in full senate. His new poem, "the Triumph of Hellas," had been translated into Greek. The first numbers of the Greek Gazette had been received in London and at Corfu, where they were read with great avidity. The types were sent to Missolonghi by the London Greek committee. A French journal was about to be printed at the same place.

Turkey.—The command of the new army of 80 000 men destined for the Morea, is said to have been finally given to Mustapha Pacha—A Russian secretary of legation had been well received at Constantinople; and it is again said that all doubt relating to peace with Persia had vanished; and that the Porte having received official intelligence of the Persian ambassador's having passed the Euphrates on his way to Constantinople, had given order to the Turkish envoy at Bagdad to set out to meet him.

Russia.—Letters from St. Petersburgh state that the emperor Alexander continued unwell. The grand duke Constantine had left Warsaw for the Russian capital.

France.—Letters from Paris notice a recent fall in the French funds of 2 per cent, which was attributed to the realization of profits, as nothing political had occurred to occasion it. Four royalists had been elected deputies in Paris, and the annunciation of their election is said to have been received by cries of *vive le roy*, by "our good people of Paris." The wife of general Mina had arrived at Havre from Lisbon, accompanied by her father, and were to proceed direct for London.

Out of 430 deputies returned to the French chamber, only 17 were known to be liberals, being a decrease of 93 since last year. La Fayette had lost his election by a great majority.

Great Britain.—A letter received in London from Lisbon, announces the death of Sepulveda the traitor, supposed by some to have been occasioned by a broken heart, and by others that he died of poison.

Latest from Colombia and Peru.—Captain Bossiere, of the schooner Ardent, from Porto Bello, arrived at this port this morning, states, that a Colombian squadron of six sail, under com Block, arrived 26th March from Maracaybo and Carthagena and landed 1500 troops, who crossed over to Panama. A letter received at Porto Bello, dated Panama 26th March, mentioned that a vessel had that day arrived there from Callao, bringing information that the *Royal Spanish* army had made propositions to capitulate to general Bolivar, on condition of being sent to Panama to cross to the Atlantic—could learn no further particulars. Capt. B. was at Panama, and is understood to have brought no letters from the Pacific.

April 24.

A Bordeaux paper publishes a report, received in letters of the 13th from Madrid, that the depots of Constitutional troops having been recently dissolved by a royal decree, the Spanish government will shortly publish an amnesty; and that the prisoners now in France will soon afterwards return to their own country.

A report had been spread in Catalonia that the French troops would evacuate Spain on the 1st of July next; but as contracts were about making at Barcelona for supplies of provisions, the report is probably unfounded.

A private letter from London of March 16th, states that the Constitutionalists who were banished to Ceuta, have obtained possession of that place, and established a junta.—[*Pilote.*]

The marquis de Loule, who was lately assassinated at Salvaterra, a country seat of the king of Portugal, had served in France in the Portuguese legion, as colonel of the 5th regiment of dragoons. He was son in law to the marquis de Marialva. The king has nominated his son gentleman of the chamber.

The French troops at Perignan have fought with the inhabitants.

The maritime expedition commanded by captain Duperre has been heard from. They are continuing their scientific observations, and had discovered four new islands, inhabitants by a savage race of men in the *Dangerous Archipelago*

A census states the population of the king dom of Poland at 5 701 306. Warsaw contains 117 234 inhabitants.

A Brussels paper mentions that a steam boat has been built to run between Willemstad and the Moerdyk.

The Swiss cantons are very backward in complying with the wishes of the powers in supplying them with soldiers. The council of Berne has granted only four companies under certain conditions; and the canton of Zug has rejected the proposition altogether. The feelings of those little governments are little in favour of the monarchs, as they are extending great encouragement to education. In Herrison alone 20 000 florins have been contributed for that purpose.

Naples, March 2.—The proposed loan of $2\frac{1}{2}$ millions sterling has been contracted with Mr. Rothchild of London, at 87, to 88 per cent, to be paid in 36 years. None of the bankers in this city would take any part in it. The interest is 4 per cent.

Vienna, March 9.—The Observateur Autrichien gives us some news from Constantinople to the 10th of Feb. It confirms the restoration of peace between Persia and Turkey, and announces that an interview has taken place between M. de Minziaky and the Reis Effendi, in spite of the ill health of the latter.

Four thousand Albanians, who are to be followed by other troops of their nation, have arrived at Constantinople, intending to act against the Morea. They are at present at work in the arsenal, where the Ottoman fleet is under going repairs The Janissaries are put under a severe discipline, and the government need be under no further apprehension with regard to them.

April 26.

By late papers received to day, from "the *still vexed* Bermoothes," we find the governor and legislature quarrelling away. The legislature passed certain not over respectful resolutions, whereupon his excellency prorogued the session; and as he is apparently out with the printers of the island, did so by *lythographic* proclamation. There is in one of the papers a flaming appeal headed in large capitals, BERMUDIANS—YOUR COUNTRY! against the tyranny of the Governor. This really looks a little like insurrection in an ant hill. We should not be surprised, however, if the Holy Allies of Europe, were to draw an argument from the contiguity of this little summer isle to our free continent, and its present restlessness, against the contagion of liberal principles.

Selections from English papers.

Extract of a letter dated Milan, Jan. 21:—"After the closest inquisitorial imprisonment during the last twenty six months, that their nearest relations were ignorant if Gonfaleniere, Pullavicine, Viscomte, and others, amongst the most distinguished personages of this city, were still in existence, (so dark and impenetrable has been the veil which concealed the fate of these unhappy men) at last a sentence has appeared in this day's Gazette, which informs us that they are still living. This sentence, which is for high treason, without naming the law by which they have been tried, condemned to death the count Gonfaleniere, and seven others, most distinguished persons, as present, and others as contumacious The miserable men have not been allowed a defender, the Austrian code not acknowledging that most sacred right of all other jurisprudence; so that their only resource has been in the consciences of their judges, all of whom were Austrians composing a special commission appointed *ad hoc*. An imperial decree accompanies the sentence, which commutes it in favour of those present to imprisonment of the severest character (*carcer duro*) in the fortress of Speilberg, in Moravia. There these miserable men are clemently doomed to pass the remainder of their wretched lives; there they are to be clothed in garments of coarsest cloth, made in the shape of prison dresses; they are to sleep upon the ground, their sole daily food is to be the blackest bread and water, having no intercourse internally with each other, or externally with any friend or relation. At each anniversary of reading their sentence, they are to be severely beaten with sticks; and there the climate is so rude, that although the sentinels are relieved every quarter of an hour, yet are they frequently found dead upon their post. From what has hitherto transpired beyond the gloomy walls of this asylum of the clemency of the emperor of Austria it is conjectured, and indeed almost certainly known, that the strongest person does not survive two years. And this is the clemency which the Austrian emperor affords to the noblest names—the most distinguished talents of his Italian subjects.—This whole city now displays the deepest grief, into which it has been plunged by the unmerciful spectacle of the execution in effigies of its absent citizens, and by the exposure of those present upon the public scaffold. The count Gonfaleniere, bound hand and feet in chains, was there exposed, having at his side the public executioner, and then was read the decree of mercy of his imperial majesty. But, the evening previous to this awful and dishonourable exposure, all the noble families, all the proprietors, all above the lowest rank, had abandoned the city, and left none but the lowest order to witness this unnecessary act of the most malignant cruelty. This was beheld with such mute and expressive astonishment by the people, that the government called together the nearest garrisons, and did not consider itself save without having under arms an army of 12 000 men.

Paris, March 22.—On Sunday, the 14th inst. three men were arrested in the garden of the Tuilleries, for having traced seditious words in the snow. One of them was soon after set at liberty, and the two others were tried on Saturday before the tribunal of correctional police. It being proved that one of the prisoners could neither read nor write, he was acquitted. The other was sentenced to six months imprisonment, and fined 500fr.

A private letter from Madrid, dated March 14, states that the foreign ministers resident in that capital had strongly remonstrated with Ferdinand upon his delay of the amnesty. The marquis of Campo Sangrado had left for Barcelona, and was the bearer, it is said of a reprimand for the baron d'Eroles, upon the ground of his having refused to disband his army, and refusing to repair to Madrid when he received the orders of government to that effect.

We have been favoured with the perusal of a printed letter, dated Nuremberg, March 12th which contains favourable intelligence for the Greek cause. It appears that Ismael Pacha had marched against Omer Vrione, and completely defeated him, so that he is now master of the two banks of the Upper Aspropotamo, where he communicates with the Greek general Longos, who had been sent by prince Maurocordato with reinforcements for Rentina, whilst a Greek corps and reserve has been established near Zupandi, upon the road to Prevesa, which Omer had strongly garrisoned, in order to prevent the raising the blockade of Lepanto, which the Turks have much at heart. An Ottoman corps, which marched from Thessaly in the beginning of February, for Lepanto, was met at Livadia by the Greeks, and entirely cut to pieces. The artillery, horses, baggage, &c. fell into the hands of the conquerors.

The negociations for the surrender of Patras are broken off by the Turkish garrison which has still provisions for several months.

News has just been received in France from the maritime expedition of discovery, commanded by captain Duperre They are of the month of May, 1823 They contain interesting details on nautical and magnetical observations, and the discovery of four islands, to which they have given the names of Clermont Fonnerre, Lostanges, Angier and Freunet. They are part of what the French call the Dangerous Archipelago The inhabitants are extremely distrustful, and no communication could be had with them. Having been driven off by stress of weather, they repaired to Otaheite, and perceived the happy changes in the morals of that island since the introduction of Christianity. A few years has driven out idolatry, human sacrifices, polygamy, child murder, &c. nothing equals the fervency of the new Christians.—*Etoile.*

Colombia.—On the 23d of March the following government armed vessel sailed from Carthagena for Porto Bello with troops Brig of war Zulia, and schooners Cazador, Atrevida, Maracaibera, Emprendedora, Rosa and Voladora.

The brig Torpedo, Chandler, has arrived at Baltimore from Rio Janeiro Three Brazilian ships of war had sailed to blockade Pernambuco.

April 29.

Accounts from Catalonia in Spain state that disturbances continually occurred. The priests were engaged in stimulating the peasants against the constitutionalists.

A volcano is said to have lately broke out in the centre of the town of Aleppo, in Syria, which afterwards turned into a lake.

Sir George Ralph Collier, a captain of the royal navy, and son of admiral Collier, lately put a period to his existence. Some strictures upon him in James's naval history led to the result.

The marquis of Hastings has accepted the government of Malta.